

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 25.9.2007
COM(2007) 556 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**Секторно проучване по член 17 на Регламент 1/2003 относно застраховките на
предприятия (окончателен доклад)**

{SEC(2007) 1231}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Секторно проучване по член 17 на Регламент 1/2003 относно застраховките на предприятия (окончателен доклад)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 13 юни 2005 г. Комисията реши да започне секторно проучване на предоставянето на застрахователни продукти и услуги на предприятия в Общността въз основа на член 17 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета, като се има предвид, че конкуренцията в този сектор в рамките на Общия пазар може да бъде ограничена или нарушена, секторното проучване има за цел да проучи по-задълбочено сектора и съответните практики, с оглед да бъдат окончателно идентифицирани всякакви конкретни ограничителни практики или нарушения на конкуренцията, които могат да попаднат в обхвата на членове 81 и 82 от Договора. Застраховката на предприятия включва, *inter alia*, покритие на имуществени рискове и прекъсване на търговската дейност; превоз; моторни превозни средства; обща гражданска, професионална и екологична отговорност; лични злополуки и кредитни рискове.
2. Този документ е окончателният доклад относно секторното проучване на застраховката на предприятия¹ и се издава заедно с цялостен работен документ на службите на Комисията, съдържащ пълните заключения (Работен документ). Предходният междинен доклад и Работният документ съдържат подробно описание на организацията на застрахователните пазари в ЕС, включително и голяма част от оригинално изследване, извършено от Комисията по време на проучването. На 9 февруари 2007 г. се състоя обществено обсъждане на заключенията на междинния доклад. Докладът бе открит за обществени консултации и заинтересованите страни в тази област му обърнаха голямо внимание. Всички нероверлилни становища бяха публикувани на уебсайта на Комисията.
3. Този окончателен доклад и Работният документ насочват вниманието към няколко ключови проблема и опасения. Изпускането на някой проблем в този доклад не означава, че Комисията а priori е изключила възможни опасения в други области на застраховката на предприятия.

¹ Междинният доклад бе публикуван на 24 януари 2007 г.

4. Застраховането е от решаващо значение за големи и малки предприятия на територията на Европейския съюз. Способността да се застрахова срещу определени рискове може да изгради или разруши определен бизнес модел. Много от най-важните и емблематични индустрии в света, от авиация и превоз до недвижими имоти, не биха могли да работят без застраховка и когато застрахователните пазари нямат капацитет да застраховат срещу рискове, това води до последващ ефект върху цялата икономика. Всяка година застрахователите от ЕС събират 375 милиарда EUR от премии в областта на застраховането, различно от животозастраховане². Европейските застрахователи и презастрахователи са също така много активни на международните пазари и те са главните инвеститори на капиталовите пазари. Следователно функционирането на този бранш по един силно конкурентен начин е от определящо значение както за самия застрахователен бранш, така и за икономиката като цяло. С настоящия доклад Комисията възнамерява да допринесе за един още по-конкурентен, динамичен и рентабилна европейски застрахователен бранш, който е способна да изиграе напълно ролята си в икономиката и да реализира потенциала си в Европейския съюз през двадесет и първи век.
5. С изключение на големите клиенти и рискове, първичните застрахователни пазари обикновено са национални по обхват, даже когато първично се обслужват от консолидирани многонационални застрахователни групи. Това е така поради различни причини и една от най-важните от тях е вероятно фактът, че застрахователните договори се пишат съгласно и предвид общото национално договорно право, както и специфичното застрахователно право, както и поради това, че също възникват въпроси по задълженията съгласно националното законодателство, което може значително да се различава в различните юрисдикции. Освен това е необходима някаква форма на местно присъствие, често за дистрибуция, но и винаги за уреждане на искове, и е възможно възникване на езикови проблеми. По този начин е естествено да се охарактеризира организацията на пазара като мултинационална и да се изключи в много от случаите възможността за всякакъв конкурентен натиск от страна на трансгранични доставчици, които нямат действителен достъп до него. До този момент начинът на навлизане в нови пазари на застрахователи е чрез придобиването на местна компания, която става филиал или (в някои случаи) клон на придобиващия. Вследствие на това съществува тенденция националните пазари да бъдат доста концентрирани, най-вече по отношение на големите рискови категории.

²

Източник: Swiss Re, Sigma 2/2005, стр. 39 и 5/2006, стр. 35; Виж Междинния доклад, стр. 37

2. ОСНОВНИ ИЗВОДИ НА СЕКТОРНОТО ПРОУЧВАНЕ НА ЗАСТРАХОВКИТЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯ

2.1. Финансови аспекти на бранша

6. Комисията е събрала доста данни за финансовите резултати от дейността на застрахователи. Предварителните резултати показват, че рентабилността на търговското застраховане на ниво ЕС-25 се поддържа през последните години в мнозинството от държавите-членки, независимо от значителните различия³. При все това, застрахователния бранш твърди, че вследствие на бизнес цикъла на застраховането, ще бъде нужна по-дългосрочна перспектива, за да се оцени напълно рентабилността. Много участници в този бранш също така твърдят, че съществуват редица други методологични слабости в подхода на Комисията. Някои от тези критики са основателни и Комисията преработи този раздел на Работния документ, за да вземе под внимание тези забележки. При все това, ситуацията, представена в междинния доклад, остава като цяло непроменена.
7. Застрахователната рентабилност варира значително както по отношение на дейността, така и по отношение на държавите-членки. Съотношението на печалбата към общия оборот варира от един до три пъти в рамките на ЕС-25 за една и съща дейност и до два пъти в рамките на една страна за различни застрахователни дейности⁴. Макар да се приема, че рискът, покрит от застраховката, е различен в различните дейности, и следователно възвръщаемостта от нужната инвестиция може също да е различна, като мащабът на тези различия е поразителен. В рамките на една страна съществуват също големи различия в дохода на застрахователите за специфичните продукти по дейности.
8. Рентабилността на застрахователите се различава значително в рамките на ЕС-25 в зависимост от това дали клиентите са МСП или големи корпорации. В няколко случая, някои държави-членки изглежда постоянно показват по-висока застрахователна рентабилност в сегмента на МСП. Счита се, че в някои случаи причината за това би могла да се свърже с начина на заплащане на посредниците от страна на застрахователите, като се предполага, че когато брокерите имат пазарна мощ, застрахователите могат да покачат комисионите, за да разширят бизнеса. При все това, този извод трябва да се докаже чрез проучване на отделните случаи.
9. Анализът, извършен от Комисията, е вероятно най-значим що се отнася до подчертаването на фрагментацията на пазара и възможността за получаване на икономии от по-нататъшна интеграция. Съществуват много фактори, които фрагментират застрахователните пазари и не се поддават на всеки опростен анализ. Комисията може да разгледа задълбочено тези фактори и да предложи допълнителни мерки, за да стимулира по-голяма пазарна ефективност на ниво ЕС.

³ България и Румъния бяха извън обхвата на проучването.

⁴ Междинен доклад, глава VI; Работен документ, глава II.

10. Комисията е събрала също информация, отнасяща се до рентабилността на презастрахователните компании, но поради причини от методологично естество не е в състояние да докладва по този аспект на проучването. Тя възнамерява да го направи чрез добавка към Работния документ.

2.2. Хармонизиране на реда и условията в съвместното застраховане и презастраховането

11. Както съвместното презастраховане, така и съвместното застраховане са важни механизми, които лежат в основата на застрахователния бранш на ЕС и застраховаемостта при големи рискове. Съществуването на механизми, позволяващи на всеки от многобройните (пре)застрахователи да поеме част от определен риск, позволява по-голям капацитет и диверсификация на риска, и има за резултат по-ниски цени и по-добри условия за клиентите. При все това, като признава тези ползи, Комисията откри доказателства, които подсказват, че някои практики, преобладаващи в отделни части на пазара, могат да попаднат в обхвата на член 81 от Договора.
12. В Междинния доклад Комисията обърна внимание на една практика на пазара за съвместно презастраховане, която предвижда включването на клауза за гарантиране на получаване на не по-малко изгодни условия (от негова гледна точка) от определен презастраховател, отколкото условията, предложени на който и да е друг презастраховател, участващ в договора: т. нар. клауза за „най-добри условия“. Комисията също забеляза, че тази практика се появява под подобна форма на пазара за съвместно застраховане.
13. В Междинния доклад Комисията изрази мнението, че практиката на клаузата за най-добрите условия вероятно ощетява съответните клиенти и би могла, при някои условия, да доведе до ограничаване на конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 от Договора за ЕО. По това време Комисията не изрази становище за възможна отмяна на клаузата съгласно член 81, параграф 3. Въпреки това, тя пое ангажимента да разгледа по-подробно във втората фаза на проучването този вид практика и поиска от участниците на пазара мнения за нея.
14. През първата фаза на проучването се оказа, че клаузите за най-добрите условия не се появяват задължително като такива в окончателния договор за (пре)застраховка, но могат например да се въведат на етапа на преговорите по договора и по този начин да се отнасят изключително до процеса, по време на който споразуменията за съвместно застраховане и презастраховане се договарят и съставят. При все това, в резултат от разследването, Комисията скоро установи, че тази широко разпространена практика както на пазара на презастраховането, така и на този на съвместното застраховане, почти винаги има води до *de facto* изравняване на премиите и другите условия на покритие независимо от прилагането или друго действие на клаузите за най-добри условия. Комисията съответно разшири обхвата на своя анализ с цел да включи в него всички механизми, които водят до такова изравняване, едновременно признавайки, че клаузата за най-добри условия може да доведе до още по-неизгодни условия за клиентите, отколкото тогава, когато тя не се използва.

15. Предварителното становище на Комисията относно описаните практики е, че в някои индивидуални случаи, когато са в резултат на договорености между предприятията, те могат да попаднат под действието на член 81, параграф 1. В допълнение към това, на този етап на Комисията не са предоставени убедителни аргументи, които да оправдаят тяхната необходимост, както се изисква в член 81, параграф 3. Очевидно оценката на изпълнението на условията в член 81, параграф 3 ще трябва да бъде направена в отделните случаи и в съответния фактологичен и правен контекст. Практиките за разкриване на цената на водещия застраховател във фазата на подписването на договора, които гарантират неговия дял и изравняват условията на застрахователно покритие, с изключение на премиите, пораждат в по-малка степен загриженост от гледна точка на конкурентното право или с по-голяма вероятност могат да изпълнят условията за освобождаване.
16. Комисията е наясно, че тези практики се считат за нормални пазарни практики в определени пазари в продължение на значителен период от време. При все това Комисията вярва, че с оглед на нейните изводи застрахователния бранш трябва да се ангажира с преоценка на упоменатите практики. Тя възнамерява да играе значителна роля в този процес, като в същото време надлежно спазва принципа, че участниците на пазара трябва сами да оценяват законосъобразността на своите пазарни практики според приложимите правни стандарти.
17. Комисията подчертава, че нейните наблюдения се отнасят само до елементите на определени бизнес практики, които възникват в двуетапната процедура по подписване на договора, и за които тя вярва, че не са от съществено значение за извършването на тази процедура, както и че имат още по-малко значение за оперирането на пазара. Тя също приканва клиентите на застраховките за предприятия и презастраховките, които обикновено се предоставят на основата на абонамента, да бъдат наясно за възможността за предоставянето на тези услуги при условия, които не предполагат хармонизирани премии, и да се уверят, където това е подходящо, дали тази възможност е напълно проучена от управителите на риска и брокерите. В доклада Комисията не изразява загриженост относно други начини за предоставяне на услуги за съвместно застраховане и презастраховане, които включват вертикален маркетинг, синдикални споразумения *ad hoc* между застрахователите и постоянни споразумения като картели (пулове). За да се прецени дали в индивидуални случаи използването на тези процедури би могло да засили загрижеността относно конкуренцията е необходим анализ на отделните случаи.

2.3. Разпространение на застраховките за предприятия

18. Междинният доклад предостави детайлен преглед на главните аспекти, свързани с разпространението на продуктите и услугите, свързани със застраховките на предприятия, в Европейския съюз. Застрахователните услуги се разпространяват чрез независими брокери, свързани агенти, банки (т.нар. „банково- застрахователни услуги“) и директни продажби, включително продажби по Интернет. Чрез брокерите, свързаните агенти и директните продажби се извършва преобладаващата част от продажбите. Необходимостта от изграждане на дистрибуторска мрежа може да се окаже бариера за навлизане

на пазара при липсата на силна независима брокерска мрежа, която да е налице на национално ниво.

19. Брокерите действат едновременно като съветници на своите клиенти и като канали за дистрибуция за застрахователя, като често имат правомощия за абониране на клиенти и за подписване на договори от името на застрахователя. Тази двойствена роля е потенциален източник на конфликти на интереси между обективността на съветите, които те предоставят на своите клиенти, и техните собствени търговски съображения. Такива конфликти на интереси могат също да възникнат от редица източници, свързани с тяхното възнаграждение, включително от зависещите от продажбите комисиони.
20. По отношение на застрахователните посредници пазарните проучвания и обществените консултации подчертават факта, че актуалните пазарни практики, по-специално липсата на доброволно разкриване на възнаграждението, получавано от застрахователите, както и други възможни конфликти на интереси, създават обстановка, в която клиентите на застраховките на предприятия в много случаи не са способни да направят един напълно информиран избор.
21. Практиките, имащи за цел да стимулират брокерите да работят с определени застрахователи, потенциално могат да нарушат лоялната конкуренция на застрахователния пазар относно реда и условията на покритието, обслужването и финансовата мощ на застрахователите. Вместо това, такива практики могат да имат за резултат вместо това конкуриране помежду застрахователите на ниво възнаграждение, предлагано на брокерите, в опит да „купят“ разпространение, или най-малкото да повлияят на избора на брокерите.
22. Разкриването от посредници на подходяща информация във връзка с възнаграждението, получавано от застрахователите, и услугите, извършвани за застрахователите, може да помогне за снижаване на конфликтите на интереси. Понастоящем, дори в случай на такова разкриване, то не винаги изглежда да е пълно, ясно и разбираемо за клиента. С оглед на подобни ситуации, които възникват в други финансови сектори, по-специално този на ценните книжа и банковото дело, не е ясно, дали разкриването само по себе си е достатъчно за снижаване на конфликтите на интереси, по-специално по отношение на този вид възнаграждение, което има за специфична цел да изравни интересите на брокерите с тези на застрахователите.
23. Междинният доклад също обяснява, че забраната от застрахователите на комисионните отстъпки може да доведе до поддържане на цените за препродажба и по този начин продажбите не биха били облагодетелствани от груповото освобождаване, предоставено от регламента относно вертикалните споразумения и съгласуваните практики. Хоризонталните споразумения или съгласуваните практики на посредниците или решенията на техните асоциации в бранша да не предоставят комисионни отстъпки на клиентите вероятно ще представляват ограничения на конкуренцията по смисъла на член 81 от Договора.

24. Пазарните проучвания, извършени в три държави-членки, и обществените консултации не предоставиха доказателства относно съществуването на частни споразумения или практики, имащи за цел да предотвратят или разубедят независимите застрахователни посредници да предоставят комисионни отстъпки на своите клиенти. При все това, отговорите, предоставени от италиански брокери показват определено объркване относно политиката на брокерските асоциации спрямо комисионните отстъпки и предполагат нуждата от по-нататъшно изясняване. В Германия тази практика продължава да бъде забранена от националното законодателство.
25. Понастоящем динамиката на конкуренцията на пазара спрямо цената на посредническите услуги изглежда ограничена, най-малкото що се отнася до клиенти като МСП. Привидната слаба загриженост на тези клиенти относно цената на застрахователните посреднически услуги може би се дължи на общоприетото погрешно схващане за размера на комисионната (и може би за други видове възнаграждение), която се изплаща в действителност на посредниците и която е включена в тяхната застрахователна премия, чийто размер е обикновено по-висок, отколкото се възприема.
26. Комисията вярва, че този въпрос, въпреки че потенциално поражда сериозна загриженост от нарушения на пазара, има множество измерения, които изискват внимателна преценка. Тя планира да го разгледа в рамките на планирания преглед на Директивата за застрахователно посредничество, при все това, без обаче да предрешава на този етап, дали това е най-подходящия начин за разрешаването му. Когато се преценява най-доброто разрешение на този въпрос, Комисията също ще вземе предвид третирането на подобни ситуации в други сектори, по-специално режима, установен от Директивата относно пазара на финансови инструменти (ДПФИ/MiFID) спрямо инвестиционните услуги, с цел да се гарантира неутралност на регулаторните решения.

2.4. Хоризонтално сътрудничество между застрахователите

27. Някои форми на сътрудничество между застрахователите са понастоящем групово освободени от Регламент № 358/2003⁵. Действащият в момента регламент за групово освобождаване бе приет със срок на действие седем години и следователно ще изтече на 31 март 2010 г. Секторното проучване отбеляза, че действителното прилагане на този регламент варира значително в отделните държави-членки и се опита да установи становищата за бъдещето на този режим, доколкото той касае застраховките на предприятия.

⁵ Регламент (ЕО) № 358/2003 на Комисията от 27 февруари 2003 г. за прилагане на член 81, параграф 3 от Договора за определени категории споразумения, решения и съгласувани практики в застрахователния сектор, (ОВ L 53, 28.2.2003 г., стр.8).

28. В своите отговори, заинтересованите лица от бранша обикновено отбелязват, че формите на сътрудничество и споразуменията, които са освободени от регламента за групово освобождаване, насърчават конкуренцията. Няколко от отговорилите предположиха, че липсата на историческа информация за риска за целия пазар или липсата на стандартни условия (и свързаната с тях съдебна практика, която да интерпретира техния обхват) се явяват бариери за навлизане в определени пазари. По време на консултацията, няколко от участниците изказаха загриженост относно формите на сътрудничество, обхванати от регламента за групово освобождаване, с изключение на някои коментари, свързани с оперирането на низходящи пазари, като такива за устройства за сигурност.
29. Огромното мнозинство от отговорилите, поне що се отнася до представителите на застрахователната общност, се изказаха категорично в полза на удължаване на текущия регламент за групово освобождаване след изтичането му през 2010 г. Някои от участниците твърдяха, че Комисията във всеки случай не трябва да стига до окончателни заключения относно бъдещето на регламента за групово освобождаване на базата на резултатите от секторното проучване, като се има предвид, че последното обхваща само застраховките на предприятия, а обхватът на този регламент е по-широк. Някои от участниците обаче не се съгласиха, като казаха, че застрахователния бранш има нужда от специално третиране по антитръстовите закони.
30. Комисията признава привързаността на много от заетите в бранша, особено застрахователи, към регламента за групово освобождаване. При все това, почти всички отговори не успяха да направят разграничение между исканите форми на сътрудничество, обхванати от регламента за групово освобождаване, и искания регламент за групово освобождаване. В този контекст е необходимо да се напомни, че целта на регламента за групово освобождаване преди влизането в сила през май 2004 г. на Регламент № 1/2003, бе да изключи някои видове генерични споразумения от обхвата на член 81, параграф 1, като по този начин се избегне необходимостта за отделни и отнемащи време индивидуални освобождавания. Оттогава не съществува изискване за предприятията да уведомяват Комисията за форми на сътрудничество, които могат да попадат в обхвата на член 81, параграф 1, с цел да получат решение за освобождаване на тези форми на сътрудничество по член 81, параграф 3. По-скоро предприятията трябва сами да оценят съвместимостта на своето поведение с правилата за конкуренция, като за това бъдат подпомагани с външни консултации и други съветници.
31. Може да се издигне тезата, с оглед на Регламент 1/2003 и на базата на натрупания опит във връзка с различните форми на сътрудничество, позволени съгласно регламента за групово освобождаване, поне що се отнася до застраховките за предприятия, участниците на пазара нямат повече нужда от основано на формални изисквания групово освобождаване по сектори, и трябва да са в състояние да извършат тяхна собствена самооценка на прилагането на член 81, параграф 3, както това се прави в други сектори. От друга страна, съществува рискът, че регламентът за групово освобождаване понякога непреднамерено освобождава определени форми за сътрудничество, които

могат да имат антиконкурентен ефект, особено в свързаните пазари за устройства за сигурност.

32. Самата Комисия би посочила, че дори при липсата на застрахователния регламент за групово освобождаване, застрахователния бранш би продължила да се облагодетелства от условията на хоризонталните и вертикални регламенти за групово освобождаване⁶.
33. Дискусията ще продължи, тъй като съгласно условията на упълномощаващото законодателство Комисията е длъжна да предаде до 31 март 2009 г. доклад за това как функционира и какво е бъдещето на регламента за групово освобождаване⁷. Поради това, участниците от различните браншове и други заинтересовани страни са силно окуражавани да продължат междувременно техните размишления, като се фокусират по-скоро върху ролята на регламента за групово освобождаване в правния ред, отколкото върху специфични форми за сътрудничество, които този регламент обхваща.

2.5. Продължителност на сроковете на договорите за застраховки за предприятия

34. По време на секторното проучване Комисията разгледа продължителността на сроковете на договорите и клаузите, касаещи тяхното подновяване и разширяване, поради опасенията на конкурентите, че общоприетата практика на договори с прекалено дълъг срок може потенциално да увеличи бариерите пред навлизането на пазара на нови участници⁸. Ако клиентите са обвързани с един и същ застраховател за продължително време, това може да окаже влияние на конкурентите, които се опитват да получат достъп до пазара или да увеличат своя пазарен дял. Това може да се случи когато дългосрочните споразумения се съчетаят с други фактори и имат кумулативен ефект върху конкуренцията, като например броя на подобните договори, тяхната продължителност, делът на пазара, който този вид споразумения обхваща, степента на насищането на пазара и лоялността на потребителите. Тези опасения бяха също повдигнати по време на секторното проучване от някои пазарни участници, по-специално във връзка с Австрия и Италия.

⁶ Регламент № 2821/71 на Съвета относно прилагането на член 85, параграф 3 [сега член 81, параграф 3] от Договора за категории споразумения, решения и съгласувани практики, (ОВ L 285, 29.12.1971 г., стр.46); Известие на Комисията – Насоки за прилагането на член 81 относно хоризонтални споразумения за сътрудничество, (ОВ С 3 от 6.1.2001 г., стр. 2); Регламент (ЕИО) № 1215/1999 на Съвета от 10 юни 1999 година относно изменение на Регламент (ЕИО) № 19/65 за прилагането на член 81, параграф 3 от Договора по отношение на определени категории споразумения и съгласувани практики, (ОВ L 148, 15.6.1999 г., стр. 1); Регламент (ЕО) № 2790/1999 на Комисията от 22 декември 1999 г. за прилагането на член 81, параграф 3 от Договора за категориите вертикални споразумения и съгласувани практики, (ОВ L 336, 29.12.1999 г., стр. 21); Известие на Комисията – Насоки относно вертикалните ограничения, (ОВ С 291, 13.10.2000 г., стр. 1).

⁷ Член 8 от Регламент (ЕИО) № 1534/91 на Съвета от 31 май 1991 г. година за прилагането на член 85, параграф 3 от Договора за някои категории споразумения, решения и съгласувани практики в застрахователния сектор.

⁸ Бе изчислено, че в Австрия средната продължителност на договорите е приблизително осем години (101 месеца), в Словения почти седем години (81 месеца), в Италия приблизително шест години (73 месеца), а в Нидерландия приблизително шест години (79 месеца).

35. С цел избягването на недоразумения, Комисията би искала да подчертае, че по принцип тя е загрижена относно потенциалния ефект на изключване на дългосрочните договори съгласно конкурентното право, когато техния кумулативен ефект причинява затваряне на пазара. Може да възникне опасение също ако тази практика се извършва от предприятие с господстващо положение на пазара, когато тя има за цел или оказва влияние в посока на предотвратяване или ограничаване на конкуренцията.
36. Въпреки че Комисията е в състояние да се намеси, съгласно конкурентното право, при определени обстоятелства, това не винаги е предпочитаният път. В настоящата ситуация Комисията вярва, че би било подходящо да се направи по-задълбочено разглеждане на ситуацията в Австрия, без предубеждение относно посоката, в която това би могло да се развие. В случая с Италия, настъпилата наскоро регулаторна интервенция изглежда е променила обстановката по начин, по който дългосрочните договори не биха били в състояние да водят до затваряне на пазара в бъдеще.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

37. Секторното проучване откри три проблема от ключово значение, които трябва да се наблюдават от Комисията и /или националните власти:
- определени практики, които водят до изравняване на премиите, когато съвместното застраховане и презастраховането се купуват чрез двуетапна процедура, включваща водещ и спомагателни (пре)застрахователи;
 - случаи, в които широко разпространена пазарна практика на дългосрочни договори може да доведе до затваряне на пазара; както и
 - признаци на потенциален пазарен срив по отношение на застрахователната брокерска дейност.
38. Комисията приканва страните, засегнати от различните открити проблеми, да извършат собствена оценка и да се ангажират в диалог, за да се изясни дали или не тези практики са съвместими с конкурентното право, и/или да се направи преглед на въпросните практики.
39. Комисията няма да се поколебае да използва своите пълномощия за принудително изпълнение съгласно закона за конкуренцията, ако това е необходимо. Очевидно е, че всяка възможна процедура по принудително изпълнение би изисквала пълен преглед на спецификата на всеки случай в процес на консултации с националните органи по конкуренцията. Комисията също приканва пазарните участници да представят допълнителни доказателства за практики, които се явяват злоупотреба, ако е необходимо на конфиденциална основа.

40. По отношение на застрахователната брокерска дейност, Комисията възнамерява да разгледа тези въпроси отново в рамките на прегледа на Директивата за застрахователно посредничество, но също така приканва държавите-членки и участниците в бранша да прегледат изводите на Комисията и да предложат самите те подходящи действия.
41. Най-накрая, по отношение на регламента за груповото освобождаване, секторното проучване не е разкрило сериозни причини, що се отнася до застраховките на предприятия, които да изискват неговото продължаване след 2010 г. При все това, Комисията ще прегледа този въпрос окончателно с оглед на доклада през март 2009 г., както се изисква от упълномощаващото законодателство.
42. Комисията приветства изпращането на още коментари по доклада, които трябва да бъдат изпратени на следния интернет адрес: Comp-Sector-Insurance@ec.europa.eu.